

wieder los geh . . . (er legt dr Strähl un d'Birschte-n-eweg un legt si Kittel a) denn wenn er sich ibildet, ass er Geld bikunnt hit, so trumpiert er sich wiescht . . . wo wott ich's doch nur o hernàh? . . . Bis ass ich d'Brasserie un 's Kaffee un sunscht so Dings alles z'ämme zahlt ha, wo me-n-eim kei Credit macht, so geht's uf . . . Was isch jetz z'mache? . . . Wenn ich emol hirothe thàt, ass ich ab dr Gasse kàm, un Economie kàntt mache? . . . Hà, hà, hà! . . . hirothe! . . . nei, hitigstags ka me nimmig hirothe, we me nitt Millionär isch . . . dr G'staat isch viel z'gross, wo die Jumpfraüe z'ämme mache jetz, un wenn se-n-emol g'hirothe sin, so wànn sie-n-en o nitt absite lo, au contraire . . . Nei, nei, ich hiroth vielleicht emol, un noch viel andere mit mir, wohrschinlig, wenn sich die Dame-n-emol alege, nur fir sich az'lege un nitt, fir Eins 's Andere welle awe z'mache mit em G'staat un eso üsgehn mit ere Last Sache-n-un Dings an si hánke, eins làcherliger un disgrazioser as 's andere un wo se-n-ewe so viel kostet as es unnöthig isch! . . . Woher kunnt's, ass jetz eso viel Jumpfraüe-n-alt werde un vergewes uf e Mann warte? . . . Ne junger Mensch ka sich jo jetz nimmig decidiere, ne Fraü z'nàh, wenn er scho züem vorüs weisst, ass si Verdienst nur mit ihrer Toilette ufgeht! . . . un wenn er derno e Familie bikunnt, wie geht's derno? . . . An allem dem sin o d'Eltere gar viel d'Schuld, denn wenn ihre Kinder kùm kroble kàne, so thien se se scho amustere, as wie wenn's nit as Hans-Kasper wàre, un so wachst das Ding mit ene uf! . . . Wisse-n-Ihr, züe was ass es noch kunnt, wenn's eso furtgeht? 's hirothet Keiner meh, un derno git's üs dàne Dame-n-alle z'ämme nit as alte Jumpfraüe! . . .

G'sang (Cadet Roussel).

Fir was soll ich e Fraü geh nàh?
Ich kàntt' an ihr dà G'staat nitt sàh?

Ich miesst jo gige nur fir d'Mode,
Un eso will ich nitt hirothe!
Nei, nei, das isch e Schritt,
Wo-n-ich nitt mach, ich hiroth nitt.

Un git's erst kleine Kinder als,
So schreie die üs vollem Hals!
Do miesst ich wieder halt nur gige,
Fir als die Schreier mache z'schwige!
Nei, nei, das isch e Schritt,
Wo-n-ich nitt mach, das thüe-n-i nitt.

Ich hätt fir z'wehre nitt g'nüe Händ,
D'Kinder, die thàte mr am End,
Sie, wo thien alles z'ämme risse,
D'Gige verschla' un d'Saite v'risse;
Nei, nei, das gieng mr nitt,
's Beste-n-isch halt, ich hiroth nitt.

Awer mit dem allem isch jetz mi Zimmer doch nitt zahlt! . . . Mr wànn emol lüege, was d'Kasse sàit! . . . (er süecht in sine Säck). Do isch emol e Knopf . . . un do ne franzescher Sü . . . mit eme Käfig un e Parepli isch das mi ganz Vermöge fir dr Moment . . . Mi Gige, die zähl i nitt, denn das isch mi Handwerksg'schirr . . . un trotzdem ass ich eso wenig ha, bin ich doch z'friede un beklag mi nitt . . . worum soll dr Herr Gitzkrage nitt z'friede si, er, wo ne richer Mann isch, wo ne paar Hiser hat? . . . doch still! . . . do isch er . . . ich ha mr's wohl denkt . . . er isch hit noch e wenig frieiher as sunscht! (me klopf) Entrez! . . . (dr Herr Knopfloch kunnt ine) Oh, sapristi! . . . mi Schnider, dr Herr Knopfloch! . . . an dà ha-n-ich jo gar nitt emol meh denkt . . . er will sine zweihundert Franke fir das Kleid do, wo-n-er mir emol g'macht hat . . . (züem Herr Knopfloch) eh, buschur Herr Knopfloch! . . . kämme Se mir ku e neü Kleid amesse? . . . das isch schön vo Ihne . . . 's isch Zit gsi, Herr Knopfloch . . . 's isch Zit gsi . . . schaüe Se-n-emol, wie-